

اظهارات مفتي اعظم عربستان در مشروعیت بیعت یزید و حرمت قیام امام حسین (ع)

مفتیان وهابیت که روزی فتوا به کفر شیعه و روزی تحریم دعا برای پیروزی حزب الله لبنان و... می‌دهند...

مفتیان وهابیت که روزی فتوا به کفر شیعه و روزی تحریم دعا برای پیروزی حزب الله لبنان و... می‌دهند، هر روز با افاضاتشان پرونده درخشان خود را درخشان‌تر و طبل رسوایی خود را شهره آفاق می‌سازند.

اما این بار سخنان مفتي اعظم عربستان عبدالعزيز آل الشيخ یادآور فتوای شریح قاضی است که با جملات خود امام حسین را محکوم و یزید را مبرای از هر خلاف شرعی دانسته است.

آری صف بندی سپاه سیدالشهداء و یزید تا روز قیامت برپاست.

کل یوم عاشوراء وکل ارض کربلاء

مفتي اعظم عربستان شیخ عبد العزيز آل شیخ در برنامه زنده که از ماهواره المجد عربستان پخش می‌شد در پاسخ خانمی در رابطه با یزید و قیام امام حسین علیه السلام این چنین پاسخ داد:

زمان پرداختن به این امور گذشته و زمان آن سپری شده است. آنها گروهی بودند که درگذشتند، هر کار نیک و بدی کردند برای خود کردند و شما هم هر چه کردید برای خود خواهید کرد و مسئول کار آنها نخواهید بود.

بیعت یزید بن معاویه، بیعتی شرعی است که در زمان پدرش معاویه از مردم گرفته شد و مردم هم بیعت کرده و به این بیعت گردن نهادند. اما هنگامی که معاویه از دنیا رفت حسن و حسین بن علی و ابن زبیر از بیعت با او خودداری کردند.

حسین و ابن زبیر در تصمیمشان مبنی بر بیعت نکردن به خطا رفتند. چون بیعت با یزید بیعتی شرعی بود و این بیعت در زمان زندگی پدرش معاویه و در مقابل چشم مردم گرفته شده بود. ولی خداوند در آنچه مقدر می‌فرماید حکیم و علیم است، آن امت‌ها هم بنا به تقدیر خداوند در گذشتند و از دنیا رفتند.

شما را به خدا قسم! من دوست ندارم این مطالب را از من نقل کنید. این‌ها مسائلی است که گذشته است. تاریخ هم در باره این مطالب به شکل‌های مختلف حکایت نموده است. ولی به هر شکل این قضایا گذشته و تمام شده ... یزید و حسین بیش از هزار و اندی سال است که از دنیا رفته‌اند ...

ولی به عقیده من بیعت یزید بن معاویه بیعتی شرعی بوده؛ و حسین را نصیحت کردند که از مدینه به طرف عراق نرود، او را نصیحت کردند که بیعت کند ولی او نپذیرفت. ابن عباس و ابن عمر و فرزندان و بسیاری از صحابه او را از رفتن به عراق بر حذر داشته و به او گفتند که: رفتن به عراق به مصلحت او نیست. ولی حسین این نصیحت‌ها را نپذیرفت... و خدا هم هر آنچه مقدر فرموده بود انجام شد...

ولی با این وجود ما برای حسین از خداوند درخواست رضایت کرده و برای او عفو و بخشش را خواستاریم. و مقدرات الهی حکمت‌هایی دارد که ما از آن آگاه نیستیم ... اصلاً فائده نقل این مطالب چیست؟ حسین هر اشتباهی کرده برای خود کرده...

عقیده اهل سنت و جماعت این است که واجب است تا به فرامین کسی که مورد بیعت قرار گرفته و مردم حول محور او جمع شده‌اند گوش فرا داده شده و از او پیروی گردد. و قیام و سرکشی علیه او نیز حرام می‌باشد. و از همین‌رو خروج و قیام حسین علیه یزید حرام بود...

ما می‌گوییم: حسین در قیامش علیه یزید اشتباه کرد و برای او بهتر بود که این کار را نمی‌کرد. و باقی ماندن در مدینه و بر آنچه مردم بر آن اجتماع کرده بودند بهتر و سزاوارتر بود. و هر چه به او گفته شد که عراق طرفدار و همراه تو نیست گوش نداد و توجهی نمود...

و حقیقت این است که مردم عراق و شام و مصر و حجاز و یمن با یزید بن معاویه در زمان زندگی و حیات پدرش بیعت کرده و امامت و رهبری وی را پذیرفته بودند، به همین جهت هم قیام علیه او و تجاوز به حریم خلافت او جایز نبود. این تمام مطلب است بیش از این هم سخنی نمی‌گوئیم و معتقد به بیش از این هم نیستیم.

در پایان خوب است که نظر این مفتي اعظم (عبدالعزیز آل شیخ) را با مفتي اعظم سوریه (احمد بدرالدین حسون) در مورد امام حسین (ع) مقایسه کنید.

<http://www.valiasr-aj.com>